138141 - Nebi ve resullere iman etmek, imanın rükünlerindendir. Sadece resullere inanmak yeterli değildir.

Soru

Uzun Cibril hadisinde Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'e iman nedir diye sorduğunda, Allah'ın resulü imanın rükünlerini zikretmiştir, bunlardan biride resullere imandır, ancak bilindiği üzere her nebi resul değildir. Bunun üzerine nebi olupta resul olmayana iman etmek gerekli mi?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Vacip olan iman sadece resullere değil, bilakis tüm nebi ve resullere iman etmektir. Bu konu dinin tartışılmaz konulardan olup Kur'ân-ı Kerim'de belirtilen tevhid rüknüdür.

Nitekim yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Deyin ki: Biz Allah'a, bize indirilene (Kur'an'a), İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve Yakup oğullarına indirilene, Mûsâ ve İsa'ya verilen (Tevrat ve İncil) ile bütün diğer peygamberlere Rab'lerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuş kimseleriz."[1]

Başka bir ayette şöyle buyurmaktadır: "İyilik, yüzlerinizi doğu ve batı taraflarına çevirmeniz(den ibaret) değildir. Asıl iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitap ve peygamberlere iman edenlerin; mala olan sevgilerine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, (ihtiyacından dolayı) isteyene ve (özgürlükleri için) kölelere verenlerin; namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren, antlaşma yaptıklarında sözlerini yerine getirenlerin ve zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda (direnip) sabredenlerin tutum ve davranışlarıdır. İşte bunlar, doğru olanlardır. İşte bunlar, Allah'a karşı gelmekten sakınanların ta kendileridir."[2]

Bu ayetlere bakıldığında yüce Allah müminlere tüm resul ve nebilere iman etmeyi farz kılmıştır. Bunlardan bazıları; İsmail, İshak ve torunlardır. Bununla birlikte müminlerin nebi ve resuller

arasında ayırım yapmadıklarını haber vermiştir. Bilakis müminler Allah'ın nebiliğini ispat ettiğini kişileri inkar etmek küfür olduğuna inanırlar. Çünkü nebi veya resullerden birini inkar etmek diğer tüm resulleri inkar demektir.

El Kadi iyaz şöyle buyurdu:

Allah'ın her hangi bir nebisine küfür etmek, hafife almak, getirdiklerine yalanlama veya onları inkar etmenin hükmü, peygamberimiz Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem'i inkar hükmündedir.[3]

Şeyhul islam İbn Teymiye rahimehullah şöyle dedi: "Müslümanların tümü tüm nebilere iman ettiler, onların arasında hiçbir ayırım yapmadılar. Nitekim tüm nebilere iman vacip ve farzdır. Her hangi birisini inkar etmek tümüne inkar etmiş demektir. Her kim bir nebiye söverse tüm alimlerin ittifakına göre kafir olur ve öldürülmesi vaciptir. [4]

Büyük alim el Sadi rahimehullah geçen ayetin tefsirinde şöyle dedi:

"Bu ayete göre tüm Nebilelere inen kitaplara iman etmek vardır. Nebilere iman genel ve has olmak üzere iki türdür. Ayetlerde belirtilen genel bilgilere istinaden onlara iman etmek, getirdikleri şeriatlara inanmak genel olarak vaciptir. Onlar hakkında öğrendiği detaylı bilgilere iman etmesi de vaciptir.[5]

Ömer radiyallahu anhudan rivayet edilen, Mulim'in 8 nolu hadisinde yer alan Meşhur Cibril hadisi ise (bana imandan bahset? Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem: Allah'a, meleklerine, kitaplarına, resullerine, ahihet gününe ve kaderin hayrına ve şerrine iman etmendir.) demesi, nebiler olmadan sadece resullere iman amacı taşımıyor. Bilakis resul kelimesi nebileride kapsar, ancak resuller daha belirgin ve meşhur oldukları için galibiyet açısından zikredilmiştir. Bunun kanıtı yukarıda belirttiğimiz ayetlerdir. Zira tüm nebilere iman etmesinin vacip olduğunu göstermektedirler.

Nebi ve resullerin arasında ayırım yapmak hadisin siyakında anlaşılmamaktadır. Bilakis her hangi bir sözcük zikredildiğinde diğerini de kapsar. Ama iki sözcük bir arada zikredilirse terim olarak her ikisi farklı anlamlara gelir.

En iyisini Allah bilir.

[1] Bakara,136

[2] Bakara,177

[3] El Şifa,2/1097

[4] El safadiye, 2/311

[5] Teysir el Kerim el Rahman, s.67